

napadených aktech protiprávně zničilo jejich prestiž v syrské společnosti, v jejich okruhu přátel, v náboženské komunitě a vůči jejich obchodním partnerům.

Žaloba podaná dne 25. července 2012 — Plantavis a NEM v. Komise a EFSA

(Věc T-334/12)

(2012/C 311/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Plantavis GmbH (Berlín, Německo) a NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Německo) (zástupce: T. Büttner, advokát)

Žalovaní: Evropská komise a Evropský úřad pro bezpečnost potravin

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil skutkové podstaty obsahující zákaz určitého jednání nařízení (ES) č. 1924/2006 ⁽¹⁾ ve spojení s nařízením (EU) č. 432/2012 ⁽²⁾ a rejstříkem EU Evropské Komise pro schválená a neschválená zdravotní tvrzení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby zaprvé žalobci tvrdí, že evropský zákonodárce nemá oprávnění k přijetí napadených nařízení.

Zadruhé tvrdí, že nařízení č. 1924/2006 a č. 432/2012, jakož i rejstřík EU pro výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin zasáhly v rozporu s právem do právního postavení potravinářského průmyslu, chráněného základními právy, jakož i do práva spotřebitelů a odborných kruhů na informace. V této souvislosti žalobci zejména tvrdí, že zákazy výživových a zdravotních tvrzení stanovené napadenými nařízeními jsou nepřiměřené. To platí především pro zákaz používání věcně správných výživových, zdravotních tvrzení jako například „lepší biologická dostupnost“. Dále nejsou nařízení vhodná pro dosažení sledovaného účelu, neboť EFSA a Komise nestanovily žádný srozumitelný, transparentní a jednotný přístup pro určení vědeckých standardů.

Žalobci krom toho vytýkají nediferencovaně nerovné zacházení s různými látkami a výrobci potravin. Zákazy nejsou také nezbytné, protože již podle směrnice 2003/13/ES ⁽³⁾ a nařízení (EU) č. 1169/2011 ⁽⁴⁾ je ve všech evropských členských státech zakázána zavádějící reklama na potraviny.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. května 2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí (Úř. věst. L 136, s. 1)

⁽³⁾ Směrnice Komise 2003/13/ES ze dne 10. února 2003, kterou se mění směrnice 96/5/ES o obilných a ostatních příkrmech pro kojenice a malé děti (Úř. věst. L 41, s. 33; Zvl. vyd. 13/31, s. 132).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004.

Žaloba podaná dne 2. srpna 2012 — Evonik Degussa v. Komise

(Věc T-341/12)

(2012/C 311/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evonik Degussa GmbH (Essen, Německo) (zástupci: C. Steinle, M. Holm-Hadulla a C. von Köckritz)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— na základě čl. 263 odst. 4 SFEU zrušil rozhodnutí Komise K(2012) 3534 final ze dne 24. května 2012 týkající se zamítnutí žádosti společnosti Evonik Degussa o důvěrné nakládání s údaji v rozhodnutí ve věci COMP/F/38.620 — Peroxid vodíku a perborát,

— podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu uložil Komisi náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení článku 8 mandátu úředníků pro slyšení⁽¹⁾ a z práva žalobkyně na řádnou správu a práva být vyslechnut.

Na tomto místě uplatňuje žalobkyně argument, že úředník pro slyšení nepřezkoumal její zásadní námitky proti zveřejnění. Tím překročil rozsah svých pravomocí a povinností a porušil článek 8 mandátu. Vzhledem k tomu, že úředník pro slyšení ani jiný orgán Komise nezohlednili žalobkyní přednesené zásadní námitky proti plánovanému zveřejnění, zastává žalobkyně stanovisko, že Komise opomenula přezkoumat veškeré relevantní aspekty jednotlivého případu. Tím Komise porušila zásadu řádné správy a účinného práva být vyslechnut (čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie).

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

V tomto ohledu se uvádí, že napadené rozhodnutí neobsahuje odůvodnění ve vztahu k námitkám předneseným žalobkyní proti zveřejnění rozšířeného znění rozhodnutí. Totéž platí pro odůvodnění Komise a pro veřejný zájem na zveřejnění rozšířeného znění téměř pět let po vydání původního znění, které nebylo důvěrné.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového a právního posouzení porušení služebního tajemství podle článku 339 SFEU a článku 8 EÚLP jakož i z důvodu nerespektování důvěrnosti informací, které mají být zveřejněny.

— Žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu tvrdí, že části, jejichž zveřejnění plánuje Komise v rozšířeném nedůvěrném znění rozhodnutí, jsou chráněny služebním tajemstvím a zčásti obsahují i obchodní tajemství. Zveřejnění těchto informací na internetu porušuje práva žalobkyně na zachování služebního tajemství.

— Dále žalobkyně uvádí, že plánované zveřejnění informací poskytnutých korunními svědky spadá do působnosti čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽²⁾ a že nařízení ES č. 1/2003⁽³⁾ a právní úprava shovívavosti⁽⁴⁾ obsahují zvláštní pravidla přístupu k takovým informacím, které byly poskytnuty korunními svědky. Podle názoru žalobkyně tudíž existuje v souladu s judikaturou Evropského

soudního dvora (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. července 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Sb. rozh. I-5885, a ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) předpoklad, že zveřejnění těchto informací porušuje obchodní zájmy žalobkyně, jakož i účel vyšetřovací činnosti Komise. Zvláštní veřejný zájem na zveřejnění těchto informací je tudíž třeba prokázat zvlášť. Vzhledem k tomu, že to podle žalobkyně vyšetřovatel opomenul, dopustil se zjevně nesprávného posouzení.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení legitimního očekávání a zásady právní jistoty

Žalobkyně na tomto místě uplatňuje argument, že Komise porušila zamítnutím žádosti o důvěrné zpracování a rozhodnutím zveřejnit sporné znění rozhodnutí zásadu legitimního očekávání. Žalobkyně se od okamžiku podání své žádosti o shovívavost spoléhala na důvěrnost poskytnutých informací. Své očekávání opírá o sdělení o shovívavosti a o ustálenou praxi Komise a zastává názor, že toto očekávání je hodné ochrany. Porušení zásady ochrany legitimního očekávání vyplývá krom toho z okolností, že Komise již v roce 2007 zveřejnila konečné nedůvěrné znění rozhodnutí a akceptovala v něm požadavky žalobkyně na začernění. Žalobkyně uvádí, že pro dodatečnou změnu tohoto rozhodnutí neexistuje právní základ ani věcné důvody.

- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady omezení účelu

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje argument, že použití informací poskytnutých korunními svědky k informování veřejnosti porušuje účelovou vázanost těchto informací stanovenou v čl. 28 odst. 1 nařízení č. 1/2003 a v bodě 43 oznámení Komise o pravidlech pro přístup do spisu⁽⁵⁾. To platí zejména tehdy, jestliže se k uvedenému použití dojde více než šest let po skončení správního řízení.

(¹) Rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. L 275, s. 29).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).

(³) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích (101) a (102) (SFEU) (Úř. věst. L 1, s. 1).

(⁴) Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

(⁵) Oznámení Komise o pravidlech pro přístup do spisu Komise v případech podle článků 81 (ES) a 82 (ES), článků 53, 54 a 57 Dohody o EHP a nařízení Rady (ES) č. 139/2004 (Úř. věst. 2005, C 325, s. 7).